

РЕШЕНИЕ

№ 148

гр. Балчик, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БАЛЧИК в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГАЛИН ХР. Г.

при участието на секретаря МАЯ М. ЕНЕВА
като разглежда докладваното от ГАЛИН ХР. Г. Гражданско дело №
20233210100054 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявена искова молба от А. Ж. Г. с ЕГН ***** от ***, със съдебен адрес в ***, чрез адвокат И. С. С. срещу О.Б. с ЕИК ***, с адрес в ***, представлявана от Кмета Н. Д. А.. Предявен е иск за заплащане на възнаграждение, както и лихва за забава, с правно основание в разпоредбата на чл.34 ал.1 от ЗМСМА и чл.86 от ЗЗД. Цената на иска е 7020 лева главница и 2136,76 лв. лихва за забава, за периода от 31.01.2020 до 26.01.2023 год.

С Разпореждане №120 от 30.01.2023 год., съдът е изпратил, на основание чл.131 от ГПК, препис от исковата молба, ведно със приложенията на ответната страна.

В срока по чл.131 от ГПК е последвал писмен отговор от ответната страна-О.-Б., ЕИК ***, с административен адрес в ***, представлявана от Кмета Н. Д. А., чрез адвокат К. И. от АК-Д., със съдебен адрес в ***.

Писмения отговор е с Рег. №902 от 28.02.2023 год.

В исковата си молба, ищецът твърди, че :

На местните избори през 2016 г. с РЕШЕНИЕ № 82 на ОИК Б., от 03.10.2016 бил обявен за избран за общински съветник от листата на политическа партия БСП.

На 11.10.2016 г. положил клетва като общински съветник. Участвал съм във всички редовни и извънредни сесии на Общинския съвет като надлежно съм изпълнявал и всички останали задължения като член на Постоянна комисия по бюджет, финанси, евроинтеграция и еврофондове.

Според ищеца, по силата на чл. 34 ал. 1 ЗМСМА му се дължи възнаграждение, което

се определя от Общински съвет-Б.. Правилникът за организацията и дейността на общинския съвет Б., неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация (ПОДОБСНКВОБА), урежда възнаграждението на общински съветник да е в размер на 70% от средното брутно месечно възнаграждение на общинската администрация за конкретния месец. Ищецът твърди, че за 2017г. е получил в цялост дължимото възнаграждение, както и за 2018 г., но за периода 01.01.2019 — 04.11.2019г. възнаграждение не ми е изплащано.

На изборите за общински съветници през 10.2019г. с РЕШЕНИЕ № 134 на ОИК Б. от 28.10.2019г. ОТНОСНО ИЗБИРАНЕ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ отново бил избран за общински съветник, от листата на политическа партия БСП.

Участвал редовно в заседанията на ОС- Б. и в заседанията на Комисия за установяване конфликт на интереси, но за периода 05.11.2019- 31.12.2019г. възнаграждение за дейността ми като общински съветник не ми е изплащано. Възнаграждение, според ищеца му се дължи на горепосоченото основание - чл. 34, ал. 1 ЗМСМА, в размер на 70 на сто от средната брутна работна заплата на общинска администрация за съответния месец.

Последното изплатено възнаграждението, твърди, ищеца му е за месец декември 2018г. в размер на нето сума около 585.00 лева затова той счита, че размера на дължимото ми за периода 01.01.2019 до 31.12.2019г. е в размер на нето **7 020 (седем хиляди и двадесет)** лева.

Причината за липса на плащане, която се изтъква от длъжника по вземането ми О.Б., представлявана от кмета Н. А. е, че не е бил приет бюджет на общината през 2019г.

Според ищеца дължимостта на претендираните суми освен регламентираното неотменимо право на възнаграждение и от изпълнение на задълженията ми като общински съветник, произтича от следното:

По силата на нормата чл. 34, ал.9 ЗМСМА (Нова - ДВ, бр. 43 от 2016 г.) При неспазване на срока по чл. 94, ал. 2 от Закона за публичните финанси на председателя на общинския съвет и на общинските съветници не се изплаща възнаграждение за периода след изтичането на съответния срок до приемането на бюджета на общината. **Дължимите за този период** възнаграждения се изплащат, след като общинският съвет приеме бюджета на общината.

Ищецът твърди, че Бюджета на О.Б. е приет за 2020г. на 30.01.2020г. с Решение 45 Протокол 6 от 30.01.2020 г. За периода 01.01.2019г. - 31.12.20¹г. е било налице спиране изплащане на възнаграждението дължимо за 2019г. с приемането на следващия бюджет - за 2020 г. дължимото за предходната година възнаграждение е станало ликвидно и изискуемо.

Ищецът твърди, че гореизложеното поражда у него правни интерес да предяви настоящата искова молба, с която моли съда след като се запознае с представените доказателства да постанови съдебно решение с което да **осъди** О.Б. ЕИК/ Булстат ***, адрес: гр. Б., О.Б., ***, представлявана от Кмет на О.Б. Н. Д. А., **да ми заплати:**

сумата от **7 020 (седем хиляди двеста седемдесет и пет лева и дванадесет стотинки)** лева представляващи **неизплатено нетно възнаграждение като общински съветник Общински съвет -Б. за периода 01.01.2019 - 31.12.2019г.**

сумата от 2136.76 (две хиляди сто тридесет и шест лева и седемдесет и шест стотинки) - **мораторна лихва от 31.01.2020г. до 26.01.2023г.-** мораторна лихва за забава върху претендиралата сума, поради несвоевременно изплатени възнаграждения от датата на забавата- 31.01.2020г до подаване на исковата молба, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното и заплащане.

Моли и да му присъдите на основание чл.78, ал.1 от ГПК всички сторени по настоящото дело разноски.

Присъдените суми могат да бъдат заплатени по следната банкова сметка в Банка „ДСК” ЕАД

IBAN: ***** А. Ж. Г.,

С исковата молба се правят и доказателствени искания.

Препис от исковата молба,ведно със приложенията са изпратени на ответната страна.

В законоустановения срок по чл.131от ГПК е последвал писмен отговор от ответната страна.

С Писмения отговор е с Рег.№902 от 28.02.2023год.,

Твърденията на ответната страна са следните:

Ответната страна твърди,че искът е **допустим ,но изцяло неоснователен.**

Ответната страна твърди,че:

- в противоречие с правната логика и закона се твърди, че претендираните възнаграждения за 2019 година са станали ликвидни и изискуеми с приемането на бюджета за 2020 г. на О.Б..

-настоящият иск е осъдителен и за основателността му е необходимо установяване на ликвидността и основателността на претенцията. Търсеното възнаграждение, предмет на предявения иск, е ликвидно, но не е изискуемо за периода отг. - 04.11.2019 г.,респ. от 05.11.2019 - 31.12.2019 г., защото липсата на задължение за доброволно изпълнение, обуславя и липса на задължение за принудително изпълнение, което от своя страна води до неоснователност на иска.

- Предвид липсата на трудово правоотношение между общината и ищеца, не са приложими разпоредбите на Кодекса на труда по отношение на дължимостта и изплащането на трудовото възнаграждение, както е предвидено в чл. 245 КТ, въвеждащ гарантиран размер на трудовото възнаграждение, който следва да се заплаща при добросъвестно изпълнение на трудовите задължения.

С оглед на гореизложеното, за да бъде уважен предявеният иск за изпълнение на парично задължение,според ответната страна следва да са налице следните три предпоставки: - Страните да са били във валидни облигационни правоотношения; - ищецът в качеството си на общински съветник, да е изпълнявал функциите си за процесния период; -

дължимият размер на търсеното възнаграждение да е ликвиден.

Ответната страна не оспорва факта, че ищецът е бил общински съветник прец процесния период.

Ответната страна прави изрично правопогасяващо възражение на основание чл. 111, б. „в“ от ЗЗД за изтекла давност, по отношение на правото на иск за сумата от 7020 лева, представляващи периодични плащания 01.01.2019 г. - 04.11.2019 г., респ. от 05.11.2019 - 31.12.2019г., за които е изтекъл давностният срок, считано от 31.12..2019 г. до предявяване на исковата молба, постъпила в съда на 26.01.2023 г.. Претенциите за лихви върху сумата от 7020 лева. също се явяват погасени по давност, на основание чл. 111,б. „в“ от ЗЗД, поради което ответната страна прави изрично правопогасяващо възражение за сумата от 2136.76 лева, представляваща мораторна лихва за забавено изпълнение.

В условия на евентуалност,ответника твърди,че претенцията на ищеца е на основание чл.34. ал.1 от ЗМСМА, при изпълнена хипотеза на ал.9 от същия член, която гласи: „При неспазване срока по чл.94, ал.2 от ЗПФ на председателя на общинския съвет и на общинските съветници не се изплаща възнаграждение за периода след изтичането на съответния срок до приемането на бюджета на общината."

Ответната страна твърди,че е налице неизпълнение на законовото право и задължение на ищеца по делото, в качеството му на общински съветник в мандат 2016 - 2019 г., за което е правилно санкциониран, предвид нормата на чл.34, ал.9 от ЗМСМА, във връзка с относимите разпоредби на ЗПФ и ЗДБ на Р.България за 2019 г., като за процесния период не е налице и не е възникнал изискуемият от закона юридически факт за отпадане на тази санкция.

С оглед изложеното,ответната страна моли съда да постанови съдебно решение,с което да отхвърли предявените с исковата молба искове,като неоснователни.

Ответната страна моли съда с ребшението да присъди направените от нея по делото разноски да бъдат заплатени в нейна полза от ищеца.

С писменият си отговор,ответната страна представя писмени доказателства,прави доказателствени искания.

Редовно призван,ищецът не се явява лично в съдебно заседание-Представява се от адвокат И. С..От името на своя подзащитен,процесуалният представител поддържа исковата молба.С оглед заключението на вещото лице прави изменение на иска по размер,на основание чл.214 от ГПК,като съшия следва да се счита предявен за сумата от 5904,76лв.неизплатено нетно трудово възнаграждение,като общински съветник към Общински съвет-Б.,за периода от 01.01.2019г.до31.12.2019г.,както и мораторна лихва за забава върху главницата в размер на 1795,43лв.,поради несвоевременно изплатени пвъзнаграждения,считано от датата на забавата -31.01.2020,до подаването на исковата молба-26.01.2023година,както и законната лихва върху главницата,считано от датата на предявяване на исковата молба,до окончателното изплащане на сумата.Представя доказателства.Пледира да бъдат уважени изцяло исковете.Претендира заплащане на

направени деловодни разноски.Представя писмена защита.

Редовно призована,ответната страна О.-Б. се представлява от адвокат К. И. от АК.Д..Процесуалният представител на ответника оспорва изцяло искове.Пледира същите да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.Претендира направени деловодни разноски.Представя писмена защита.

По делото са събрани писмени доказателства.

Назначена е съдебно-счетоводна експертиза със вещо лице М. В. Г..

Съдът,след преценка на събраните писмени и гласни доказателства,прие за установена следната фактическа обстановка:

Съдът приема за доказано наличието на качеството общински съветник в Общински съвет - Б. на ищеца за периода от 01.01 2019 г. до 31.12.2019 г.

Не е спорно и се установява от представените с исковата молба решения на Общински съвет – Б. избирането на ищеца за член на описаните в исковата молба комисии и участието му в заседанията на тези комисии и на общинския съвет в исковия период.

Съгласно чл. 19, ал. 1, т. 7 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет Б., неговите комисии и взаимодействието му с общинска администрация, размерът на възнагражданието на общинските съветници се определя в размер на 70% от средната брутна заплата на общинска администрация за съответния месец.

Според заключението на вещото лице М. В., е видно, че за процесния период ежемесечно са начислявани **възнаграждения** на ищецът в общ размер **7531,33 лв. - БТВ.**

След приспадане на **дължимите удържки за осигуровки и данък**, за сметка на лицето ищец на обща стойност **1626,57 лв.**, начисленото **нетно възнаграждение** е в общ размер на **5904,76 лв.**

По данни от изследвани платежни документи за извършени плащания към НАП вещото лице констатира, че начислените осигуровки за процесния период, в това число и за сметка на осигуреното лице са изплатени на НАП за периода от месец януари до месец ноември 2019 г. към 31.12.2019 г.

До същите изводи,вещото лице, достигна и след изследване и проучване на ежемесечните счетоводни регистри и хронология на начислени РЗ и платени осигуровки на ОбС Б. за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г.

След изследване на кореспонденция с НАП от 01.04.2019 г. и с МФ от 05.12.2019 г. експертът е констатирал, че в изпълнение на получените указания дължимите осигуровки в това число и за сметка на лицето са платени до ноември месец включително през 2019 г., а начислените суми за нетни възнаграждения и данък за периода от месец януари до месец декември 2019 г. са сторнирани и са осчетоводени като „отписани задължения към други местни лица“ през месец декември 2019 г. с основание на счетоводната операция „сторниране на РЗ на ОбС с/но писмо на МФ“; „с/но справка“. Отписаните суми съответстват по основание и размер на начислените текущо през 2019 г.

В експертизата, си вещото лице твърди, че не е открила данни за заплащане на процесните искани суми от страна на ответника в полза на ищеца.

Вещото лице в експертизата си, е изчислило и дължимите лихви.

От заключението на вещото лице което е прието от съда и приобщено към доказателствения материал се установява, че:

Нетният размер на дължимото неизплатено възнаграждение на А. Ж. Г., в качеството му на общински съветник за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. е в размер на 5 904,76 лв., а brutното дължимо неизплатено възнаграждение за същия период е 7 531,33 лв.

Размерът на лихвата върху неизплатените възнаграждения за установените суми по т. 1 от експертизата, считано от 31.01.2020 г. до датата на ИМ - 26.01.2023 г. е 1795,43 лв.

Средното БТВ на общинската администрация за месеца предхождащ този на процесния период, в случая м. декември 2018 г. е 975,85 лв., съобразено и с чл. 19, ал. 1, т. 7 от Правилник за организацията и дейността на Общински съвет- Б., неговите комисии и взаимодействието му с Общинска администрация $975,85 \cdot 70 / 100 = 683,10$ лв.

Няма приет общински бюджет за 2019 г. от Общински съвет Б..

Последният, приет от Общински съвет в състава му на мандат 2016-2019 г., годишен общински бюджет е за 2018 г. с Решение № 292, Протокол № 20 от заседание на ОбС Б., проведено на 25.01.2018 г.

Няма изрично предвидени/заложили средства за възнаграждение на Общински съветници за периода от 01.2019 г. - 12.2019 г., в приетия за 2020 г. бюджет на О.Б. бюджет.

При така установена фактическа обстановка, съдът анализира от правна страна, конкретния казус, като по предявения иск с правно основание чл.34 ал.1 от ЗМСМА:

Съгласно посочената разпоредба общинският съветник получава възнаграждение за участието си в заседанията на общинския съвет и на неговите комисии. Предвид очертания с исковата молба предмет на иска /претендира се неизплатено възнаграждение за положен труд като общински съветник/ спорът е подсъден на гражданския съд /в този смисъл - Определение № 58 от 26.07.2011 г. на ВАС по адм. д. № 31/2011 г., 5-членен с-в на ВКС и ВАС/. За уважаването му ищцата следва да докаже фактите, от които извежда своите твърдения, а именно: качеството общински съветник в Общински съвет - Б. за процесния период размера на дължимото възнаграждение в това качество.

По делото не е спорно наличието на качеството общински съветник в Общински съвет - Б. на ищеца за календарната 2019 г.

От събраните доказателства се установи, че размерът на неизплатеното й възнаграждение за този период възлиза на 5904,76 лв. Ответникът не оспорва участието на ищеца за исковия период в заседанията на общинския съвет и на комисиите, в които е включен.

Причина за незаплащане на претендираното възнаграждение за 2019 г. е установената по делото липса на приет бюджет на общината, за 2019 г., позволяваща изплащане на

възнаграждения на общинските съветници за календарната година. Предвид направените възражения, от значение за разрешаването на спора е изясняването на характера на правоотношението, възникващо във връзка със заплащането на общинския съветник на възнаграждение по чл.38 ал.1 от ЗМСМА.

Трудовото правоотношение е регламентирано в КТ като такова между работодател и работник, възникнало по някой от посочените в Кодекса на труда начини. Правоотношението на общинския съветник възниква въз основа на избор от момента на полагането на клетва. Общината не се явява работодател на общинския съветник по смисъла на пар.1, т.1 от ДР на КТ. Такъв не е и общинският съвет, който няма самостоятелен щат. Поради което се стига до логичния извод, че правоотношението между общината и общинския съветник не е трудово, макар и за целите на социалното осигуряване да е приравнено на такова - Решение № 60233 от 4.04.2022 г. на ВКС по гр. д. № 724/2021 г., IV г. о., ГК.

Едно лице се счита за избрано за общински съветник в резултат на проведени местни избори за съответния общински съвет, като пълномощията му възникват от деня на полагането на клетвата по чл.32 ал.1 от ЗМСМА. Общинският съветник полага труд, участвайки в заседанието на общинския съвет и в неговите комисии. За това си участие получава възнаграждение, което обаче няма характеристиките и белезите на трудово възнаграждение по смисъла на КТ - Решение № 311 от 28.05.2015 г. на ОС - Пазарджик по в. гр. д. № 335/2015 г.

Предвид липсата на трудово правоотношение между общината и ищцата, не са приложими разпоредбите на Кодекса на труда по отношение на дължимостта и изплащането на трудовото възнаграждение – например чл.245 от КТ, въвеждащ гарантиран размер на трудовото възнаграждение, който следва да се заплаща при добросъвестно изпълнение на трудовите задължения.

Съгласно чл.22, ал.3 от Закона за публичните финанси, общинските съвети и кметовете при съставянето, приемането и изпълнението на бюджетите на общините спазват съответните фискални правила по този закон. Чл.102, ал.1 ЗПФ предвижда, че първостепенните разпоредители с бюджет, какъвто е кметът, не могат да извършват разходи и да поемат задължения за разходи за текущата година, надхвърлящи общия размер на утвърдените разходи и задължения за разходи по бюджетите им. Съгласно чл.128 ЗПФ не се допуска извършването на разходи, натрупването на нови задължения за разходи и/или поемането на задължения.

С § 49 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси (Обн., ДВ, бр. 43 от 2016 г.) е създадена ал.9 на чл.34 от ЗМСМА. Съгласно мотивите на законопроекта предложените промени в ЗМСМА и други закони целят синхронизирането им с принципите, правилата и терминологията, заложи в Закона за публичните финанси - спазването на принципите за добро финансово управление, осигуряване на необходимия дисциплиниращ ефект в системата на разпоредителите с бюджет.

Безспорно е, че изплащането на процесното възнаграждение на ищеца следва да се извърши със средства от бюджета на ответната община. Поради това съответните разпоредби на ЗПФ и ЗМСМА са специални и следва да намерят приложение при противоречие с общите разпоредби на ЗЗД относно неизпълнението на задължения – например чл.81, ал.2, според който обстоятелството, че длъжникът не разполага с парични средства за изпълнение на задължението, не го освобождава от отговорност.

Установеното по делото изчерпване на предвидените в бюджета средства за издръжка на общинския съвет за 2019 г. не позволява на кмета да изплати претендираните възнаграждения за календарната 2019., предвид императивните разпоредби на чл.102 и чл.128 ЗПФ. Липсата на приет бюджет на общината за 2019 г. не позволява изплащане на такова възнаграждение, съгласно изричната и също императивна разпоредба на чл.34 ал.9 от ЗМСМА: при неспазване на срока по чл.94, ал.2 от ЗПФ за приемане от общинския съвет на бюджета на общината на председателя на общинския съвет и на общинските съветници не се изплаща възнаграждение за периода след изтичането на съответния срок до приемането на бюджета на общината.

Причините, поради които не е приет бюджет за 2019 г., са за обстоятелства, ирелевантни по делото /дали кметът е изпълнил задълженията си в процедурата по приемане на бюджета за 2019 г./.

Законосъобразността на действията и бездействията на административните органи е предмет на производствата по АПК и не може да бъде изследвана в настоящия гражданско-правен спор /косвеният съдебен контрол по чл.17 ал.2 от ГПК е само относно валидността на административния акт/.

Наличният преходен остатък в приходите с държавен характер за финансиране на държавни дейности не може да бъде ползван за изплащане на възнаграждения на общински съветници, тъй като общинският съвет не спада към финансираните от държавата дейности; преходният остатък в капиталовия бюджет не може да се разходва за изплащане на възнаграждения.

Разпоредбата на чл.34 ал.9 от ЗМСМА е специална спрямо чл.98, ал.2 от Закона за публичните финанси.

Бюджетът на общината за 2019г е гласуван на два пъти – на 29.01.2019г. и на 18.07.2019г. и не е приет. На 30.01.2020г. е приет бюджета за 2020г. Според вещото лице в частта „разходи по дейност 123 Общински съвет“ няма заложили средства за неплатени възнаграждения на общински съветници за периода м.02.2019г-м.12.2019г.

Съгласно разпоредбите на Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) Общината е юридическо лице и има право на собственост и самостоятелен общински бюджет, а Общинският съвет е органът на местното самоуправление и се избира от населението на общината при условия и по ред, определени от закона, и се състои от избраните общински съветници - чл.14, чл.18 от ЗМСМА.Общинският съвет определя и размера на възнаграждението, което получават

общинските съветници за участието им в заседанията на общинския съвети и на неговите комисии, като общият размер на възнаграждението на общинския съветник за един месец не може да бъде повече от 70 на сто от:1. брутната работна заплата на председателя на общинския съвет за съответния месец – в общините с население над 100 000 души;2. средната брутна работна заплата на общинската администрация за съответния месец – в общините с население до 100 000 души-чл.34 от ЗМСМА. Длъжността на общинския съветник е изборна и за изпълнението ѝ, общинския съветник следва да получи възнаграждение за положен труд съгласно разпоредбите на ЗМСМА - в зависимост от участието в комисиите и в заседанията на общинския съвет-чл.34 от ЗМСМА, което участие/положен труд/ в случая и за процесните месеци не е спорно.В този смисъл правото на възнаграждение и на общинския съветник е изрично уредено в ЗМСМА.

Безспорно, изплащането на възнаграждение на общинския съветник следва да се извърши със средства от бюджета на ответната община. Общинският съвет приема с решение бюджета на общината по показателите по чл. 45, ал. 1 в срок до 15 работни дни от внасянето му от кмета-чл.94, ал.2от Закона за публичните финанси. Структурата на общинските бюджети и процедурата по изготвяне и приемането им са разписани в Закона за публичните финанси-чл.45 и сл. и чл.94 и сл. от същия. В случая няма приет бюджет на О.Б. за 5 финансовата 2019 г. и по въпроса за дължимостта на процесните възнаграждения приложение намира разпоредбата на чл. 34, ал. 9от ЗМСМА[1]при неспазване на срока по чл. 94, ал. 2 от Закона за публичните финанси на председателя на общинския съвет и на общинските съветници не се изплаща възнаграждение за периода след изтичането на съответния срок до приемането на бюджета на общината. Съгласно чл.34, ал.9, изр.2 от ЗМСМА дължимите за този период възнаграждения се изплащат след като общинският съвет приеме бюджета на общината. Касае се за спиране по законодателен ред на изплащането на възнаграждението на съветниците и на председателя на съвета за времето до приемане на бюджета на общината, т.е. за забрана за плащане на възнаграждение като цена на положения труд за определен от закона период, а не за недължимост на възнаграждение за същия период.

За времето до приемане на бюджета на общината задължението за плащане на възнаграждение за положения труд продължава да съществува, само крайният срок за погасяването му е отложен. Нормата има за цел осигуряване на необходимия дисциплиниращ ефект в системата на разпоредителите с бюджет, респ.не се касае до санкция - лишаване от възнаграждение членовете на Общинския съвет за виновно неизпълнение на възложено на колективния орган правомощие-приемането на бюджета на общината. Законът не е предвидил погасяваща правото на възнаграждение хипотеза – неприемане на бюджета за текущата финансова година като период на калкулиране на годишната финансова отчетност-сметка за приходи и разходи на общината в случая за периода от 1 януари до 31 декември 2019г.. В този смисъл в случая действието на спирането следва да се счита прекратено с приемането на 30.01.2020г. на бюджета на общината за финансовата 2020г., респ. от 31.01.2020г. спряното вземане за възнаграждение за положен

труд по изборната длъжност е станало изискуемо.

Изискуемостта на вземането на общинския съветник/председателя на общинския съвет не е обусловена от обстоятелството дали са предвидените в следващия бюджет, в случая за финансовата 2020г., средства за непогасени задължения на общината за възнагражденията на съветниците, в случая дължимите за 2019г. При така установеното предявените искове са доказани по основание и размер, установен от вещото лице. Нетният размер на възнаграждението на ищеца като общински съветник е в размер на **5 904,76 лв**, в какъвто и размер се претендира, след изменение на иска по размер, направено в последното съдебно заседание от ищеца. От деня, в който вземането за процесните възнаграждения е станало изискуемо и е трябвало да се извърши плащане - 31.01.2020г., ответникът дължи и обезщетение за забавено изпълнение, съизмеримо със законна лихва върху главницата, изчислено от вещото лице за периода 31.01.2020г. до датата на подаване на исковата молба - 26.01.2023г. в размер на **1795,43 лв** – обезщетение за забава плащането на възнаграждението от общо 5904,76 лв за положен труд като общински съветник за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2019г.

Като законова последица следва да се уважи и претенцията за заплащане на законна лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда – 26.01.2023 г. до окончателното изплащане.

Разпределяне на деловодни разноски:

Съобразно изхода на делото, съдът счита, че ответната страна следва да заплати в полза на ищеца направените деловодни разноски. На основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът дължи на ищеца сторените разноски. Ищецът е направил разноски, заплащайки половината от дължимото възнаграждение на вещото лице в размер на 150 лева. По делото е приложено писмено доказателство, че размерът на заплатеното адвокатско възнаграждение за процесуалното представителство на адвокат С. е в размер на 1200 лева. не е направено изрично възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, поради което съдът счита, че същото следва да се присъди в пълния му размер.

Ответната страна следва да бъде осъдена да заплати дължимите държавна такса и разноски по водене на делото, на основание чл.78, ал.6 от ГПК, които са в размер на 308,01 (триста и осем лева и една стотинка) лева, по двата предявени иска.

С оглед изложеното и на основание чл.235 от ГПК, съдът,

РЕШИ:

ОСЪЖДА О.-Б., с ЕИК ***, с адрес ***, представлявана от Кмета Н. Д. А., **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на А. Ж. Г. ЕГН***** от ***, сумата от **5 904,76 лв** (пет хиляди деветстотин и четири лева и седемдесет и шест стотинки), представляващи неплатени нетни възнаграждения за положен труд, като общински съветник в Общински съвет-Б. за периода от 01.01.2019 година до 31.12.2019 година, на основание чл.34 ал.1 от ЗМСМА, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 26.01.2023 година, до окончателното изплащане на

сумата.

ОСЪЖДА О.Б.,с ЕИК ***, с адрес ***, представлявана от Кмета Н. Д. А.,**ДА** ЗАПЛАТИ в полза на А. Ж. Г. ЕГН***** от ***,сумата от **1795,43лв** (хиляда седемстотин деветдесет и пет лева и четиридесет и три стотинки),представляваща обезщетение за забава плащането на възнаграждението от общо 5904,76лв за положен труд като общински съветник за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2019,считано от 31.01.2020г.до датата на подаване на исковата молба-26.01.2023година,на основание чл.86 от ЗЗД.

ОСЪЖДА О.-Б.,с ЕИК ***, с адрес ***, представлявана от Кмета Н. Д. А.,**ДА** ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт,по сметка на Районен съд-Балчик,сумата от **308,01лв.**(триста и осем лева и една стотинка),представляваща обща дължима държавна такса по двата иска,на основание чл.78 ал.6 от ГПК

ОСЪЖДА О.Б.,с ЕИК ***, с адрес ***, представлявана от Кмета Н. Д. А.,**ДА** ЗАПЛАТИ в полза на А. Ж. Г. ЕГН***** от ***,сумата от **1350лв.**(хиляда триста и петдесет лева)общо представляващи направени деловодни разноси и адвокатско възнаграждение,на основание чл.78 ал.-1 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Добрич,в двуседмичен срок от съобщението му до страните.

Съдия при Районен съд – Балчик: _____